

РЕШЕНИЕ

№ 1234

гр. Бургас, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20232120204062 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д - 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Б.....“ АД, ЕИК, срещу Наказателно постановление № 35/11.09.2023 г., издадено от началник на ГПУ - Летище Бургас към РДГП - АЕРОГАРИ при ГДГП - МВР - София, с което за нарушение на чл. 20, ал.1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Административнонаказващият орган - началник на ГПУ - Летище Бургас, редовно призован, представител не се явява. По делото е изразено писмено становище за законосъобразност на обжалваното НП.

Жалбата е подадена в срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от легитимирано да обжалва лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима, а разгледана по същество и основателна.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

На 03.07.2023 г., около 18,10 ч., в гр. Бургас, при извършване на гранична проверка на ГКПП - Аерогара Бургас, за влизане в Република България на пътници, пристигащи с полет № от Ереван - Армения, било установено, че авиокомпания „Б..... АД, след като е длъжна да провери документите за пътуване преди да превози руската гражданка Р.... G...., родена на г., с разрешен срок на пребиваване 90 дни, я е транспортирала без

наличие на валидна виза или разрешително за пребиваване, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ, вр. Решение на МС № 284/12.04.2023 г., Регламент/ЕС/2018/1806 и чл. 6 от Регламент ЕС/2016/399. Визата не била използвана за влизане в държава, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген.

На 04.08.2023 г., св. Ж. Ж. съставил на жалбоподателя акт за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, а на 11.09.2023 г. наказващият орган издал обжалваното НП, в което пресъздал фактическата обстановка описана в акта, и на основание чл. 51 от ЗЧРБ, наложил на юридическото лице „Б.....“ АД „Административно наказание глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лв.“.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства, които съдът кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице, а актът е съставен от компетентен орган, видно от приобщената по делото Заповед № 81213-378/06.04.2020 г. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок. Въпреки това, съдът счита, че при издаването на НП е допуснато съществено нарушение, изразяващо се в налагане на административно наказание ГЛОБА на ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 13 от ЗАНН за административни нарушения могат да се предвиждат и налагат следните административни наказания: обществено порицание, глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. В Тълкувателно решение № 3/03.07.2014 г. по т.д. № 5/2013 г. на ВАС се посочва, че тези наказания са предвидени само по отношение на физическите лица, тъй като за да бъде определено като административно нарушение едно деяние, то трябва да бъде извършено виновно - чл. 6 от ЗАНН, а вина могат да формират само физически лица - чл. 24 и 26 от ЗАНН. Имуществената санкция е отделен правен институт, въведен с разпоредбата чл. 83, ал. 1 от ЗАНН като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Съгласно текста на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Имуществената санкция е изведена в специална разпоредба от Закона за административните нарушения и наказания, в самостоятелна глава четвърта “Административнонаказателни санкции спрямо юридически лица и еднолични търговци”, която е след глава втора “Административни нарушения и наказания”. Законодателят прави ясно разграничение между глобата и имуществената санкция като правни термини и правни институти. Двата института са самостоятелно регламентирани и са въведени с различни нормативни разпоредби. Имуществената санкция не е сред административните наказания,

визирани в чл. 13 от ЗАНН, които се налагат за административни нарушения, за които административнонаказателна отговорност могат да носят само физически, но не и юридически лица. Имуществената санкция е предмет на различна законова регламентация. Поради това правилата, приложими към глобите, налагани на физически лица, не следва механично да се прилагат към имуществените санкции, налагани на юридически лица и на еднолични търговци. По отношение на юридическите лица и еднолични търговци налагането на имуществена санкция няма характера на глобата като реализиране на административнонаказателна отговорност, която по дефиниция е лична и която може да се носи само от физически лица. Разликата между наказанието "глоба" за физическите лица и "имуществената санкция" за юридическите лица и едноличните търговци се свежда до субекта на отговорността и именно от тази разлика в субекта и поради това, че българското законодателство изключва наказателна и/или административнонаказателна отговорност за юридическите лица, отговорността по чл. 83 от ЗАНН се определя като обективна, безвиновна отговорност.

Съгласно Решение № 326/26.02.2016 г. на АдмС-Бургас по дело № 2427/2015 г., следва да се прави съществена разлика между "глоба" и "имуществена санкция", въпреки че и двете касаят парично задължение на субекта на отговорността или парично вземане от страна на държавата. С налагането на „глоба“ на юридическото лице е допуснато съществено нарушение на закона. Липсата на правилно посочена по вид санкция винаги съставлява съществено процесуално нарушение, доколкото е недопустимо по тълкувателен път да се извлича волята на наказващия орган относно характера и конкретния вид на наложената санкция за сочено в НП нарушение (Решение № 1916/17.11.2011 г. на АдмС-Пловдив по дело № 2290/2011 г.). Следователно незаконосъобразно е ангажирането на административнонаказателната отговорност на юридическото лице, в това му качество, чрез налагане на "глоба". Налагайки на жалбоподателя именно тази административна санкция АНО е допуснал, при издаване на НП, съществено нарушение, което съставлява самостоятелно основание за отмяна на същото.

Предвид изложеното, настоящият състав счита, че наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 35/11.09.2023 г., издадено от началник на ГПУ - Летище Бургас към РДГП - АЕРОГАРИ при ГДГП - МВР - София, срещу жалбоподателя „Б.....“ АД с ЕИК

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____